

Notitie Fiscaal Verdragsbeleid 2020

ARTIKEL 17 VOOR ARTIESTEN EN SPORTERS

Dubbele belastingheffing en hoge administratieve lasten

15 juni 2020 – Dick Molenaar

1. Problemen voor artiesten en sporters
2. Lage belastingopbrengst
3. Voorbeelden van problemen
4. Mogelijke oplossingen in verdragsbeleid
5. Mogelijke oplossingen in betere voorkoming van dubbele belasting
6. Buitenlandse artiesten en sporters in Nederland
7. Conclusies

1. Problemen voor artiesten en sporters

Met art. 17 OESO Modelverdrag worden problemen voor artiesten en sporters gecreëerd. De kans op (gedeeltelijke) dubbele belastingheffing is groot en de administratieve lasten zijn hoog. Deze beschrijving in de eerste twee alinea's in de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid is juist.

Macro-economisch gaat het echter om weinig belastingopbrengst, maar per artiest, sporter, gezelschap of team kan het om verhoudingsgewijs veel geld gaan, dus om een groot percentage van hun inkomen. Naar onze berekening is de buitenlandse bronbelasting ca. € 32 mln, waarvan de helft problematisch kan zijn, dus € 16 mln. Zie hierna in onderdeel 2.

Nederland heeft in 2007 eenzijdig de belastingheffing van buitenlandse artiesten en sporters afgeschaft, waardoor die nog slechts in eigen land belasting hoeven te betalen. Reden hiervoor waren:

- Administratieve lastenverlichting (het toenmalige kabinet-Balkenende wilde 25% minder administratieve lasten in 4 jaar)
- Wegnemen van risico van dubbele belastingheffing

Beide aspecten zijn goed gelukt, want het is voor Nederlandse organisatoren van optredens en wedstrijden laagdrempelig geworden om buitenlandse artiesten en sporters te betalen. Zij hoeven nog slechts paspoorten te controleren en kopieën te bewaren en dan kan de 20% Nederlandse belastingheffing weggelaten worden. En de buitenlanders betalen hierdoor nog slechts in één land belasting.

Maar andersom worden Nederlandse artiesten en sporters nog wel in het buitenland belast en dat leidt tot de twee genoemde problemen. De Notitie Fiscaal Verdragsbeleid concludeert terecht aan het eind van de twee alinea: "Deze nadelige gevolgen van de bronstaatheffing zijn nog steeds actueel".

2. Lage belastingopbrengst

Over welk probleem van dubbele belastingheffing gaat dit onderwerp? Naar onze schatting is dat **ca. € 16 mln per jaar**. Dat baseren wij op de volgende gegevens:

a. *Nederland 2004*

In de evaluatie van de Artiesten- en beroepssportersregeling van 2004 kwam zowel de Belastingdienst als ons kantoor tot een totale belastingopbrengst van **ca. € 7 mln per jaar**. Daarin was rekening gehouden met de mogelijkheden om met kosten aftrekbaar te maken (kostenvergoedingsbeschikkingen) en om achteraf belastingaangiften te doen.

b. *België 2014 t/m 2018*

In antwoorden op Kamervragen gaf de Belgische Minister van Financiën op 8 augustus 2019 aan dat de belastingopbrengst van buitenlandse artiesten en sporters varieerde van € 17,1 mln (2014) tot € 21,0 mln (2018). Zie bijlage 1.

België heeft 11,5 mln en Nederland 17,3 mln inwoners en beide landen zijn vergelijkbaar actief met optredens van buitenlandse artiesten en sporters. Dit betekent dat **Nederland** zonder de eenzijdige vrijstelling van 2007 een belastingopbrengst van **ca. € 32 mln zou hebben gehad in 2018**. Maar met kostenvergoedingsbeschikkingen en aangiften inkomstenbelasting zou de uiteindelijke opbrengst voor Nederland echter worden teruggebracht tot ongeveer de helft.

c. *Vergelijking met Nederlandse artiesten en sporters in het buitenland*

Voor zowel België als Nederland zijn de optredens van eigen artiesten en sporters in het buitenland hiermee vergelijkbaar. Dit betekent dat de buitenlandse bronbelasting in de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid gaat over ca. € 32 mln per jaar. Als de helft daarvan **niet-verrekenbaar** zou zijn, betekent dit **ca. € 16 mln belasting per jaar**.

Dit is macro-economisch heel weinig, maar wel een groot belang voor de individuele artiesten, sporters, gezelschappen en teams.

3. Voorbeelden van problemen

Aan de praktijk ontlenen wij een aantal voorbeelden. Dit overzicht is verre van volledig, maar geeft wel een concreet inzicht in de problemen:

a. *Muziekensemble A*

Het **A** wordt voor ca. 39% gesubsidieerd (Rijk en gemeente), maar dat is te weinig om gebruik te kunnen maken van art. 17, lid 3 in de helft van de Nederlandse belastingverdragen. Dus is er vaak buitenlandse bronbelasting, variërend van 10 tot 30%.

Voorbeeld is het optreden in G..., Zwitserland in 2020: gage was € 28.000, belasting was 16% = € 4.480. **A** valt niet onder de Nederlandse vennootschapsbelasting want maakt (bijna) geen winst, dus kan zelf die Zwitserse belasting niet verrekenen. Ook kunnen de musici van **A** de bronbelasting niet verrekenen met hun inkomstenbelasting, omdat het contract met de Zwitserse organisator op naam van **A** staat.

Het is mogelijk om in Zwitserland belastingaangifte te doen en de kosten van reizen, verblijven, agency fee e.d. af te trekken, maar belastbaar blijven de betalingen aan de artiesten. Hierdoor kan ca. € 2.500 Zwitserse belasting worden teruggevraagd, maar dit kost € 400 Nederlandse en € 800 Zwitserse = € 1.200 adviseurskosten. Ook moet de kleine staf op kantoor van **A** hier veel werk voor doen. Verder kan het verzoek om teruggaaf pas na afloop van het jaar worden ingediend en duurt het lang voor zo'n teruggaaf verleend wordt. De kans is groot dat de € 4.480 Zwitserse belasting blijft staan en dus een verlies is voor **A**, waardoor feitelijk de gage voor het concert in G..., Zwitserland uitpakt.

Het voorbeeld van **A** is exemplarisch voor veel Nederlandse theater-, dans en muziekgezelschappen met buitenlandse optredens, zowel met subsidie van de Basisinfrastructuur (BIS), van het Fonds voor de Podiumkunsten als van de gemeentes.

Uw Kamercommissie heeft hierover brieven gekregen van o.m. de Stichting **B** en van de Stichting **C**.

b. Orkest D

Het **D** wordt wel voor >50% gesubsidieerd (Rijk en gemeente), dus kan gebruikmaken van art. 17, lid 3 in de helft van de Nederlandse belastingverdragen. In art. 18, lid 3 van het verdrag met Oostenrijk staat een vrijstelling voor non-profit organisaties. En in de verdragen met Canada, Frankrijk en de VS staan vrijstellingen als het orkest geen eigendom is van de optredende artiesten (= beperkte uitleg van art. 17, lid 2).

Maar in de andere helft van de belastingverdragen staat geen vrijstelling, zoals bijv. met Japan, Italië, Indonesië, Polen, Zweden en Griekenland. Dan moet er toch 10-30% belasting worden afgedragen van de gage van het **D**.

Probleem is dat die bronbelasting niet verrekenbaar is in Nederland, want het **D** valt niet onder de vennootschapsbelasting en de buitenlandse belastingbewijzen staan niet op naam van de 90 musici van het orkest, dus kunnen zij ook niet verrekenen. De bronbelasting is in het buitenland moeilijk terug te vragen, omdat de salariskosten van de musici daar niet aftrekbaar zijn en de kosten van adviseurs in beide landen betaald moeten worden.

Dus is buitenlandse belasting voor het **D** altijd een verlies, hetgeen feitelijk leidt tot een lagere gage. Dit kost tussen € 20.000 en € 60.000 per jaar.

c. DJ E

DJ E (echte naam:) is een internationaal succesvolle DJ van ... uit Hij is niet naar het buitenland verhuisd, alhoewel een belastingadviseur hem dat ooit wel aangeraden had, maar hij wil graag in Nederland leven en hier bijdragen. **E** heeft een volwaardig bedrijf met een eigen studio, management, platenlabel en ca. 6 werknemers + 10 freelancers.

Vanwege risicobescherming heeft hij drie BV's, zoals gebruikelijk in het bedrijfsleven, en een Amerikaanse LLC, specifiek voor zijn Amerikaanse optredens. Over 2015 loopt een procedure over de verrekening van buitenlandse bronbelasting:

- Werkmaatschappij **E** BV had € 4 mln omzet, afkomstig uit 20 verschillende landen.
- Daarvan werd ingehouden € 250.000 bronbelasting in landen met de verrekeningsmethode en € 90.000 bronbelasting in landen met de vrijstellingsmethode (Spanje, Duitsland (oud), Thailand).

- E BV maakte € 550.000 winst, na aftrek van het salaris van € 220.000 voor E persoonlijk. De BV betaalde hierover aan vennootschapsbelasting: € 127.000.
- De objectvrijstelling leverde € 23.000 op, maar dat was minder dan de € 90.000 ingehouden bronbelasting, dus een nettoverlies van - € 67.000.
- Voor de verrekening was er € 104.000 Vpb over, waarmee de € 250.000 bronbelasting verrekend moest worden, hetgeen betekent dat er - € 147.000 onverrekenbaar overbleef.
- Een belangrijke reden hiervoor was dat het salaris van € 220.000 moest worden afgetrokken voor de Vpb-berekening. Over het salaris betaalde E € 94.000 IB (en € 8.000 PVV).
- In de landen van de optredens worden de volledige gages van E belast, dus ongeacht welk deel naar E persoonlijk gaat als salaris of bij E BV blijft als winst. Hiervoor hebben deze landen het recht o.g.v. art. 17, lid 1 (persoonlijk) en lid 2 (BV) van de belastingverdragen.
- Maar in Nederland verleent de Belastingdienst slechts verrekening aan E BV en niet aan E persoonlijk. De belastingdienst geeft hiervoor als reden dat de inkomsten in E BV verantwoord worden en dus de bronbelasting ook bij die BV zou horen.
- Wel wordt de vrijstellingsmethode ook aan E persoonlijk in de IB toegekend, o.g.v. de drie uitspraken van de Hoge Raad van 9 februari 2007 (over drie sporters en hun teams). Dit betekent een vrijstelling van € 12.000 IB, waardoor er nog een nettoverlies van - € 55.000 op de vrijstellingsmethode overblijft.
- Vooralsnog is gelijke behandeling voor de verrekeningsmethode afgewezen door Rechtbank Gelderland 1 juli 2019 en Hof Arnhem-Leeuwarden 3 oktober 2020. Wij leggen deze zaak in cassatie voor aan de Hoge Raad. Het gaat om ca. € 39.000 extra verrekening.
- Totaal nadeel door dubbele belastingheffing tot nu : - € 55.000 - 147.000 = - € 202.000.
- Ook na toekenning van verrekening in de IB blijft er een totaal nadeel van - € 163.000.

Het voorgaande probleem doet zich voor bij alle artiesten en sporters met een eigen BV. Voorbeelden zijn o.m. F, G, H en I.

d. M – profgolfer

M is een profgolfer, die op het derde Europese niveau speelt, de Pro Golf Tour. Dat is een tour van 25 toernooien door heel Europa en Noord-Afrika. Prijzengeld is € 30.000 per toernooi, met € 5.000 voor de winnaar. Nagenoeg alle landen houden bronbelasting in, va-riërend van 10 tot 30%.

Per jaar wint M ca. € 20.000 prijzengeld, waarvan ca. € 2.500 bronbelasting wordt ingehouden. Daarnaast heeft hij ca. € 25.000 sponsoring van Nederlandse bedrijven. Na aftrek van de kosten van reizen, verblijven, inschrijfgeld, golfmaterialen, coaching en dergelijke komt zijn jaarlijkse winst op ca. € 24.000 uit.

Door de zelfstandigenaftrek, mkb-winstvrijstelling en heffingskortingen hoeft hij hierover geen inkomstenbelasting te betalen. De verrekening van de buitenlandse belasting levert hierdoor niets op, waardoor hij € 2.500 netto-inkomen verliest, ruim 10% van zijn inkomen.

Weliswaar mag hij de buitenlandse belasting voortwentelen naar het volgende jaar, maar daarin gebeurt hetzelfde.

Er is een (gedeeltelijke) oplossing voor twee landen, namelijk België en Duitsland, omdat Nederland daarmee de compensatieregeling heeft afgesproken. De belasting van die landen kan worden uitbetaald, voor zover die niet met de IB kan worden verrekend. Die verrekening is hij echter wel kwijt, want die verdwijnt in de heffingskortingen.

Het voorgaande probleem doet zich voor bij golfers, tennissers en andere individuele sporters, maar ook bij acteurs, musici en dansers. Ook als zij een hoger inkomen hebben dan de heffingskortingen, want dan is bij meer buitenlandse inkomsten ook de buitenlandse bronbelasting een stuk hoger.

Hier speelt eveneens een grote rol het onderscheid in de eerste schijf van 37% tot € 34.000 belastbaar inkomen tussen inkomstenbelasting (10%) en premies volksverzekeringen (27%). De bronbelasting kan namelijk alleen met de IB en niet met de PVV verrekend worden.

4. Mogelijke oplossingen in verdragsbeleid

a. Geen art. 17 meer in belastingverdragen

Nederland moet er naar blijven streven dat er geen apart art. 17 voor artiesten en sporters meer wordt opgenomen in nieuwe belastingverdragen. In 2014 heeft de OESO drie redenen gegeven voor het behouden van dit aparte artikel in het Modelverdrag:

- Het woonland krijgt te weinig informatie van het bronland over de inkomsten
- Het artikel helpt in het tegengaan van de verhuizing van artiesten en sporters naar belastingparadijzen (zoals Monaco)
- Een bronbelasting is eenvoudig toe te passen.

Deze drie redenen zijn echter niet van toepassing op de Nederlandse belastingverdragen:

- Betalingen voor optredens en wedstrijden gaan nagenoeg uitsluitend per bank en zijn dus goed te traceren. Verder is op websites uitgebreid te vinden welke optredens en wedstrijden artiesten en sporters hebben gespeeld. Voldoende controlemiddelen voor de Nederlandse en buitenlandse belastingdiensten.
- Belastingparadijzen (zoals Monaco) hebben geen belastingverdragen, dus art. 17 in een Nederlands verdrag helpt niet tegen dat ontwijkingsgedrag. Het is voldoende als elk land een bronbelasting in de nationale wet opneemt, die slechts komt te vervallen als de artiest of sporter kan laten zien in een verdragsland te wonen.
- Als een bronbelasting zo eenvoudig zou zijn, waarom dan alleen voor artiesten en sporters en niet ook voor veel andere beroepen en werkzaamheden? Wat niet vermeld wordt is dat een bronbelasting een obstakel kan zijn omdat die tot dubbele belastingheffing en hoge administratieve lasten leidt.

Conclusie: Nederland moet juist niet de OESO volgen en er naar blijven streven om geen art. 17 in zijn belastingverdragen op te nemen.

b. Alternatief 1: kostenaf trek (§ 10 OESO Commentaar)

Het eerste alternatief in de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid is om in art. 17 op te nemen dat kostenaf trek in de bronstaat moet worden toegestaan. Dit stond ook al in de NFV 2011, maar is sindsdien in geen enkel verdrag opgenomen. Vreemd, want binnen de EU moet kostenaf trek al worden toegestaan sinds de HvJ-arresten Gerritse (2003) en Scorpio (2006).

Kostenaf trek is alleen effectief als die direct bij het buitenlandse optreden of de wedstrijd kan worden toegepast. Een goed voorbeeld is het Verenigd Koninkrijk met de Reduced Tax Application bij de Foreign Entertainers Unit. Ook de Nederlandse kostenvergoedingsbeschikking werkt heel goed (sinds 2007 alleen nog nodig voor artiesten en sporters uit niet-verdragslanden). Net als Australië.

Slechte voorbeelden zijn België met de omslachtige en tijdrovende aanvraagprocedure voor het Voorafgaand Akkoord (VA) en de Verenigde Staten met hetzelfde voor de Central Withholding Agreement (CWA).

In veel Europese landen is er geen centrale organisatie binnen de belastingdienst, maar wordt kostenaftrek per organisator en belastingeenheid geregeld.

c. Alternatief 2: minimumdrempel (§ 10.1 – 10.4 OESO Commentaar)

Dit is een zeer goed middel om de reikwijdte van art. 17 te beperken. Nagenoeg alle Amerikaanse belastingverdragen hebben zo'n minimumdrempel en die werkt uitstekend. Nederland heeft in 1992 een bedrag van \$10,000 met de VS afgesproken, maar inmiddels staat in art. 16 van de 2016 Model Income Tax Convention een bedrag van \$30,000. De meeste Amerikaanse belastingverdragen hebben een drempel van \$20,000, gebaseerd op de 2006 US Model.

Maar dan moet de drempel wel direct bij het optreden of de wedstrijd toepasbaar zijn. In sommige Amerikaanse verdragen staat dat er eerst ingehouden moet worden en pas na afloop van het jaar teruggevraagd kan worden, maar dat zorgt voor problemen met de liquiditeit en voor administratieve lasten.

d. Alternatief 3: vrijstelling voor >50% subsidie (§ 14 OESO Commentaar)

Deze vrijstelling staat in ca. 50% van de Nederlandse en wereldwijd in 70% van de belastingverdragen. Maar helaas kunnen sporters nagenoeg nooit en artiesten slechts heel weinig gebruik maken van deze vrijstelling, omdat zij niet voldaan aan de voorwaarde dat zij voor >50% gesubsidieerd worden. Zij hebben er dus heel weinig aan.

Beter zou zijn om de voorwaarde op 30% te stellen, zoals in het belastingverdrag tussen Nederland en België. Maar ook dan nog zijn sporters en een groot deel van de artiesten hiermee niet geholpen.

e. Alternatief 4: vrijstelling voor werknemers (§2 OESO Commentaar)

Voor werknemers van Nederlandse sportteams en artiestengezelschappen is de kans op belastingontwijking en het niet aangeven van buitenlandse inkomsten nagenoeg nihil. De OESO ziet dat ook zo bij werknemers en biedt sinds 2014 de optionele beperking van het uitsluiten van werknemers van art. 17. Daarmee gaat art. 15 OESO MV vóór op art. 17 en kunnen Nederlandse werkgevers met art. 15, lid 2 OESO MV voorkomen dat in het buitenland bronbelasting moet worden ingehouden.

Deze vrijstelling stond in de oude belastingverdragen met Duitsland en Zwitserland en was zeer effectief in de praktijk.

f. Alternatief 5: beperkte toepassing van art. 17, lid (§16 OESO Commentaar)

In 1977 is lid 2 aan art. 17 toegevoegd om ontwijkingsgedrag via eigen Rent-A-Star constructies tegen te gaan. Dit tweede lid ging alleen maar gelden voor artiesten en sporters die zelf eigenaar waren van de rechtspersoon aan wie de betaling werd gedaan. Maar in 1992 is lid 2 uitgebreid en gaan gelden voor alle betalingen aan anderen dan de artiest of sporter zelf. Hiermee zijn ook normale betalingen, zoals aan Amsterdam Sinfonietta (zie 3a) en het Rotterdams Philharmonisch Orkest (zie 3b), volledig onder art. 17 gaan vallen. Dat was het begin van veel belastingproblemen.

Nederland heeft een beperkte uitleg van art. 17, lid 2 opgenomen in zijn verdragen met Canada, Frankrijk en de Verenigde Staten, en zou daar beleid van moeten maken, dus in de Notitie Fiscaal Verdragsbeleid moeten opnemen. Verder zou Nederland zich kunnen aansluiten bij de reservering van §16 van het OESO Commentaar op art. 17 OESO MV.

g. Alternatief 6: vrijstelling voor algemeen nut beogende instellingen

Deze vrijstelling staat in art. 18, lid 3 van het belastingverdrag tussen Nederland en Oostenrijk en is zeer nuttig voor Nederlandse artiestengezelschappen. Ook Duitsland kent eenzijdig een vrijstelling voor buitenlandse gezelschappen met de ANBI-status.

5. Mogelijke oplossingen in betere voorkoming van dubbele belasting

Maar ondanks het voorgaande zal er toch vaak bronbelasting worden ingehouden en daarvoor kunnen oplossingen gevonden worden in een betere voorkoming van dubbele belasting in Nederland zelf. Hiervoor bestaan de volgende mogelijkheden:

- a. Zowel het sportteam/artiestengezelschap als de sporters/artiesten verrekening van buitenlandse belasting laten toepassen. Net zoals bij de vrijstellingsmethode na HR 9 februari 2007 (over drie sporters en hun sportteams). Dit betekent zowel verrekening met Vpb van het team of gezelschap (indien van toepassing) als met IB van de individuele sporters en artiesten.
Dit is geen verruiming, want het is gebaseerd op het heffingsrecht van art. 17, lid 1 en 2 van de belastingverdragen, waardoor de bronbelasting ook van beiden wordt geheven. De praktijk wordt hiermee enorm geholpen. De verrekening kon nooit meer bedragen dan de werkelijk ingehouden buitenlandse bronbelasting, dus er komt geen (oneigenlijk) belastingvoordeel..
- b. Compensatieregeling eenzijdig van toepassing voor alle landen: als Nederland dit toestaat aan artiesten en sporters met bronbelasting zijn geen voortwentelingsbeschikkingen meer nodig en hoeven er geen stuwmeren aan onverrekenende buitenlandse belasting meer te ontstaan. Deze compensatieregeling werkt al goed voor Belgische en Duitse bronbelasting.
- c. Verrekening als voorheffing: als Nederland het goed voor heeft met zijn eigen artiesten en sporters staat het verrekening van de buitenlandse belasting toe als een verrekenbare voorheffing (zoals loonbelasting en dividendbelasting). Dan speelt ook het probleem van het opgaan in de heffingskortingen niet meer en hoeft geen enkele Nederlandse artiest of sporter meer last te hebben van (gedeeltelijke) dubbele belastingheffing.

6. Buitenlandse artiesten en sporters in Nederland

De NFV 2020 uit het voornemen om te gaan onderzoeken of de Nederlandse belastingheffing van buitenlandse artiesten en sporters weer kan worden ingevoerd. Dat zou een slechte zaak zijn, want het zou veel nieuwe administratieve lasten voor Nederlandse organisatoren en de Nederlandse Belastingdienst betekenen en slechts heel weinig belasting opleveren.

Zoals wij in onderdeel 2b beschreven zou de maximale opbrengst € 32 mln belasting per jaar zijn, maar het werkelijke bedrag veel lager worden door toepassen van kostenvergoedingsbeschikkingen en aangiften inkomstenbelasting, waarin door het onderscheid met de premies volksverzekeringen de inkomstenbelasting slechts 10% bedraagt.

Natuurlijk kan Nederland met het opnieuw invoeren gelijkheid creëren met het buitenland en als belastingadviseurs zullen wij hierdoor veel werk krijgen, maar het is toch een slecht plan om dit te gaan doen. De Nederlandse organisatoren worden hierdoor met veel administratieve last en het risico van naheffingen opgezadeld. Ook kunnen de buitenlandse artiesten en sporters met netto-afspraken de belasting afwentelen op de Nederlandse organisatoren, zoals voor 2007 soms gebeurde.

Naar onze mening moet deze herinvoering niet gedaan worden.

7. Conclusies

- a. Nederlandse artiesten en sporters hebben problemen met de buitenlandse bronbelasting op hun optredens en wedstrijden. Die leidt tot dubbele belastingheffing en hoge administratieve lasten.
- b. Het fiscale nadeel hiervan is ca. € 16 mln per jaar. Weinig voor de staatsbegroting, maar veel voor de individuele artiesten en sporters en hun gezelschappen en teams.
- c. Er zijn goede oplossingen beschikbaar voor de belastingverdragen:
 - Geen art. 17 opnemen
 - Kostenaf trek toestaan, direct bij het optreden of de wedstrijd
 - Minimumdrempel, direct toepasbaar
 - Vrijstelling voor gesubsidieerde artiesten en sporters, maar met lager percentage
 - Vrijstelling voor werknemers, dus art. 15 laten voorgaan op art. 17
 - Beperkte toepassing van art. 17, lid 2
 - Vrijstelling voor algemeen nut beogende instellingen (ANBI's)
- d. Het beste is om geen art. 17 in de Nederlandse belastingverdragen op te nemen, maar van de alternatieven werkt een combinatie van de minimumdrempel (alt. 2), de vrijstelling voor werknemers (alt. 4) en de beperkte toepassing van art. 17, lid 2 (alt. 5) het beste in de praktijk. De vrijstelling voor ANBI's (alt. 6) is ook een praktisch alternatief.
- e. Als er toch bronbelasting wordt ingehouden, moet Nederland zijn voorkoming van dubbele belasting verbeteren:
 - Zowel het sportteam/artiestengezelschap als de sporters/artiesten individueel verrekening van bronbelasting laten toepassen (net als bij de vrijstellingsmethode)
 - Compensatieregeling eenzijdig geven voor alle landen, net als nu voor België en Duitsland
 - Verrekening van bronbelasting toepassen als Nederlandse voorheffing
- f. Geen onderzoek doen naar het opnieuw invoeren van Nederlandse bronbelasting voor buitenlandse artiesten en sporters, want dat zou nadelig zijn voor Nederlandse organisatoren.

De bevrijdende bedrijfsvoorheffing.

Vandaag bestaat er een bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18 %, zoals voorzien in bijlage III bij het KB/WIB onder hoofdstuk V, afdeling 6, punt 5.26, op de bruto-inkomsten van de buitenlandse podiumkunstenaars en sportbeoefenaars. Deze regeling vindt zijn oorsprong in de belasting der niet-inwoners, die bij artikel 314 van de wet van 22 december 1989 houdende fiscale bepalingen grondig werd gewijzigd om zodoende fiscale fraude te voorkomen en de belastinginning te verbeteren.

Aangezien die bedrijfsvoorheffing op de bruto-inkomsten van die sportbeoefenaars wordt toegepast, werd bij de vaststelling van het tarief van 18 % op forfaitaire wijze rekening gehouden met de door hen gemaakte beroepskosten. Hierbij werd trouwens ook, op forfaitaire wijze, rekening gehouden met de kosten van de niet-inwonende sportbeoefenaar.

Artikel 32 van de wet van 28 juli 1992 houdende fiscale en financiële bepalingen heeft aan die bedrijfsvoorheffing een bevrijdend karakter verleend. Zo werd een einde gemaakt aan alle praktische problemen die gepaard gingen met de vestiging van de belasting der niet-inwoners ten name van de betrokken sportbeoefenaars. De jaarlijkse regularisatie van de voornoemde personen en de verplichting voor de niet-inwonende sportbeoefenaars of kunstenaars die slechts enkele dagen per jaar hun activiteit in België beoefenen, om een jaarlijkse aangifte in te vullen, lag toen erg moeilijk.

Het zou goed zijn om eens een overzicht te krijgen van de inkomsten en de ermee gepaard gaande administratie om dit systeem toe te passen.

1. Kan u een overzicht geven van de toepassing van de bevrijdende bedrijfsvoorheffing voor de laatste vijf jaar met volgende elementen erin verwerkt:

- a) het totaal aan aangegeven bedragen uitgesplitst over de sportbeoefenaars en de kunstenaars;
- b) de totale inkomsten uitgesplitst over de sportbeoefenaars en de kunstenaars;
- c) het aantal aangiften uitgesplitst over de sportbeoefenaars en de kunstenaars;
- d) het gemiddeld aangegeven bedrag uitgesplitst over de sportbeoefenaars en de kunstenaars;
- e) de gemiddelde belasting uitgesplitst over de sportbeoefenaars en de kunstenaars;
- f) indien mogelijk ook de nationaliteit van de sportbeoefenaar en kunstenaar;
- g) indien mogelijk het aantal betrokken sectoren aangeduid via de NACE-codes en hun aandeel in de totale aangiften, aangegeven bedragen en totale inkomsten?

2. Kan u een overzicht geven van de administratieve kosten bij de toepassing van de bevrijdende bedrijfsvoorheffing voor de laatste vijf jaar?

ANTWOORD

1.

a-g.

De onderstaande tabel biedt, voor de inkomstenjaren 2014 tot en met 2018, een overzicht van het aantal fiches 281.30 waarin de inkomsten van niet-inwoners **podiumkunstenaars** zijn aangegeven en voor wie dus een vastgestelde, bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18 procent van toepassing is. Tevens zijn ook het totaal aangegeven bedrag van de inkomsten, het gemiddelde aangegeven bedrag aan inkomsten evenals het bedrag aan bevrijdende bedrijfsvoorheffing van 18 procent in de tabel vermeld.

Inkomstenjaar	Aantal fiches	Totaal aangegeven inkomsten	Gemiddelde van de aangegeven inkomsten	Totaal bevrijdende bedrijfsvoorheffing
2014	7 742	82 130 746,08	10 608,47	14 783 534,29
2015	7 264	81 848 675,78	11 267,71	14 732 761,64
2016	6 895	88 832 625,88	12 883,63	15 989 872,66
2017	7 116	97 623 976,26	13 718,94	17 572 315,73
2018	7 081	92 642 473,00	13 083,25	16 675 645,14

De hiernavolgende tabel geeft dezelfde inlichtingen weer voor de inkomsten van niet-inwoners **sportbeoefenaars**. Er dient aangestipt dat een deel van deze inkomsten verplicht moet worden geregulariseerd in de aangifte natuurlijke personen voor niet-inwoners wanneer de belastingplichtige voor meer dan één vennootschap en meer dan 30 dagen in België heeft gewerkt. De Administratie beschikt echter over geen detailinformatie nopens de bovenvermelde regularisaties.

Inkomstenjaar	Aantal fiches	Totaal aangegeven inkomsten	Gemiddelde van de aangegeven inkomsten	Totaal bevrijdende bedrijfsvoorheffing
2014	1 973	13 549 419,71	6 867,42	2 438 895,55
2015	2 344	19 644 012,13	8 380,55	3 535 922,18
2016	2 601	18 853 346,68	7 248,50	3 393 602,40
2017	2 974	24 577 296,03	8 264,05	4 423 913,29
2018	2 625	23 383 822,44	8 908,12	4 209 088,04

Voor de berekening van de belasting wordt geen enkel onderscheid gemaakt op basis van de nationaliteit van de belastingplichtige. De FOD Financiën kan dus geen gegevens in dit verband verstrekken. Ook een opdeling per NACE code is niet voorhanden.

2.

Mijn Administratie beschikt niet over de door U opgevraagde gegevens.

Vice-Eersteminister en minister van Financiën en Minister van Ontwikkelingssamenwerking

Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances et Ministre de la Coopération au développement

Alexander De Croo